

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ប្រាក់ សុខ ភេទប្រុស អាយុ៥៦ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម“យោធា”

ស្រុកកំណើតនៅភូមិព្រៃឈើទាលក្រោម ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ
រស់នៅភូមិប្រម៉ោយ ឃុំប្រម៉ោយ ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់

ថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៥១:៥៨

២២ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី២១ ខែ៥ ឆ្នាំ២០១១ ។

សុខ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំមកពីខាងអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា មកដល់ភូមិឃុំពួកគឺចង់ដឹងពីប្រវត្តិទាក់ទងនឹង
ស្រុកវាលវែង ហើយចង់ដឹងបងប្អូនយើងដែលធ្លាប់ឆ្លងកាត់ពីរបីជំនាន់មកជួបការលំបាក
យ៉ាងម៉េចខ្លះហើយមានសុខុមាលភាពយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

សុខ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ហើយព័ត៌មានខ្ញុំជាមួយពួកហ្នឹង ខ្ញុំចង់យកទៅចងក្រងជាឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រពូជនវាអីទេ
យកទៅចងក្រងឲ្យក្មេងបានរៀនបានសូត្រអីដែរ?

សុខ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះពូ ពូឈ្មោះអីដែរ?

សុខ: ខ្ញុំឈ្មោះប្រាក់ សុខ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

សុខ: ខ្ញុំអាយុ៥៥ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

សុខ: ឈ្មោះ ព្រាប ដាត ។

វណ្ណៈ: គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

សុខ: អាយុ៥៦ ។

វណ្ណៈ: ពូមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

សុខៈ កូនមាន៥ នាក់ ។
 វណ្ណៈ ស្រីប៉ុន្មាន?
 សុខៈ ស្រី២ ។
 វណ្ណៈ ឪពុកពូជឈ្មោះអីដែរ?
 សុខៈ ប៉ាឌុំឈ្មោះ ព្រឺម ហ៊ាន ។
 វណ្ណៈ ចឹងម្តាយ?
 សុខៈ ម្តាយអែម ឃិន ។
 វណ្ណៈ ចឹងតាតំទាំងពីរនៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃដែលឮ?
 សុខៈ ប៉ាឌុំគេយកទៅសម្លាប់ចោលកាលឆ្នាំ៧៣ បាត់ហើយ ។
 វណ្ណៈ ចឹងសម្លាប់តាំងពីមុខខ្មែរក្រហមចូលម្ល៉េះ?
 សុខៈ ស្លាប់តាំងពីវិសម័យលន់ នល់ ។
 វណ្ណៈ ចឹងម្តាយ?
 សុខៈ ម្តាយនៅរស់ ។
 វណ្ណៈ ចឹងបងប្អូនបង្កើតឮ?
 សុខៈ មាន៥ នាក់ ។
 វណ្ណៈ នៅរស់?
 សុខៈ នៅទាំងអស់ ។
 វណ្ណៈ ចឹងសព្វថ្ងៃតាតំរស់នៅស្រុកកំណើតឬមួយមករស់នៅដោយដែរដែរ?
 សុខៈ បួនៗខ្ញុំមួយពៅនៅធ្វើទាហាននៅព្រះវិហារ ។
 វណ្ណៈ ចឹងស្រុកកំណើតឮនៅណា?
 សុខៈ នៅភូមិព្រៃឈើទាលក្រោម ។
 វណ្ណៈ ឃុំ?
 សុខៈ ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ។
 វណ្ណៈ ឥឡូវឮនៅភូមិអី?
 សុខៈ ភូមិប្រម៉ោយ ឃុំប្រម៉ោយ ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់ ។
 វណ្ណៈ សព្វថ្ងៃឮប្រកបមុខរបរអីដែរឮ?
 សុខៈ ធ្វើចំការ ។

វណ្ណៈ ពូមានចំការច្រើនដែរ?

សុខៈ ចំការមានបីទៅបួនហិចតាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងយើងអាចប្រកបមុនរបរចិញ្ចឹមជីវិតបាន?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលពូតូចពូរៀនដល់ថ្នាក់ណាដែរ?

សុខៈ កាលពីតូចពូរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៩ ។

វណ្ណៈ ចឹងថ្នាក់ទី៩ចាស់?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ហេតុអីបានជាពូឈប់រៀន?

សុខៈ ឈប់រៀនកាលហ្នឹងដោយសារថាស្រុកកើតសង្គ្រាមឆ្នាំ៧០ មានខ្មែរក្រហមឈប់ទៅ ។

វណ្ណៈ ចឹងដោយសារថាកើតសង្គ្រាមឆ្នាំ៧០ ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងឆ្នាំ៧០ ពូឈប់រៀនហើយពូបន្តទៅធ្វើអីទៀត?

សុខៈ ឆ្នាំ៧០ ខ្ញុំឈប់រៀន ឆ្នាំ៧១ ខ្ញុំចេញពីភូមិមកនៅតំបន់រំដោះគេហៅតំបន់រំដោះមកធ្វើឈូបឃុំ មុនដំបូង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលពូចេញពីភូមិនៅឆ្នាំ៧១ ហ្នឹងចេញទាំងក្រុសារតែម្តង?

សុខៈ បាទ! ចេញទាំងក្រុសារជិតបន្ទាយទាហាន ជិតតំបន់ទាហានកាន់កាប់ដង្វៀសចេញមក ។

វណ្ណៈ មកតំបន់រំដោះហ្នឹងនៅកន្លែងណា?

សុខៈ មកនៅភូមិទ្រវែង ឃុំតាកែម ។

វណ្ណៈ ស្រុកអីគេហ្នឹង?

សុខៈ ស្រុកត្រាំកក់ដែរ ខេត្តតាកែវដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅហ្នឹងហើយឆ្នាំ៧២-៧៣ អីពូទៅខាងណាទៀត?

សុខៈ ខ្ញុំចូលធ្វើការចូលធ្វើកងទ័ព ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំណាពូ?

សុខៈ ឆ្នាំ៧២ ។

វណ្ណៈ ពូយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចបានពូចូល?

សុខៈ ជំនាន់ហ្នឹងខ្ញុំយល់ឃើញថា សម្តេចសីហនុឲ្យបងប្អូននាំគ្នាចូលព្រៃម៉ាកិតស្ទី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូបាទពួកសម្តេចអំពាវនាវដែរ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ សម្តេចសីហនុហ្នឹង?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាលពូបាទព្រមៗហ្នឹងចូលតស៊ូនៅម៉ូណា?

សុខៈ ចូលនៅក្នុងឃុំតារាមហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចូលនៅឃុំតារាមមុនដំបូងកាន់កាំភ្លើងបណ្តោយ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចូលទៅហ្នឹងពូនៅក្នុងពលកងវ័រៈប៉ុន្មាន?

សុខៈ កាលហ្នឹងមិនទាន់មានកងពលទេ ចូលនៅឈ្នួលឃុំសិនដល់ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ៧/២ នៅក្នុងស្រុក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧/២នៅក្នុងស្រុក?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចេញពីក្នុងស្រុក?

សុខៈ ចេញពីក្នុងស្រុកមកក្នុងតំបន់ ។

វណ្ណៈ៖ នៅក្នុងតំបន់ហ្នឹងពីណាគេជាអ្នកគ្រប់គ្រង?

សុខៈ កាលហ្នឹងតំបន់១៣គណៈតំបន់កាលហ្នឹងមិនជាពីណាខ្ញុំអត់ស្គាល់ ជំនាន់ហ្នឹងអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនទាន់ស្គាល់ទេ?

សុខៈ បើនៅក្នុងអង្គភាពតំបន់ហ្នឹងបង ឬកាន់កាំវ័រៈសេនាធំ ។

វណ្ណៈ៖ តំបន់ហ្នឹងតា ឬ?

សុខៈ បងឬហ្នឹងកាន់កាំក្នុងកងរយមាន១០០ នាក់ហ្នឹង កាន់កាំវ័រៈសេនាធំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ កាន់មានឈ្មោះអីឬ?

សុខៈ កាន់មិនដឹងឈ្មោះ អីឬ បង ឬស្រែអំបិលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាន់កាំកងរយមិនមែនជាប្រធានកងពលទេ?

សុខៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូកាន់ហ្នឹងរយៈពេលតស៊ូឆ្នាំ៧/២ - ៧/៣ - ៧/៤ និង៧/៥ ហ្នឹង តើមានបាញ់ជាមួយកងទ័ពលន់ នល់ទេ?

សុខៈ ជំនាន់ហ្នឹងវ៉ៃគ្នាជាមួយទាហានលន់ នល់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងវ៉ៃជាមួយទាហាន លន់ នល់?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងកំលាំងខ្មែរក្រហមកាលហ្នឹងមានច្រើនទេឬមិនទាន់មានច្រើនទេ?

សុខៈ មានពេញដីទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានច្រើន?

សុខៈ មានច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ ហើយកាលហ្នឹងអាវុធអ្វីបានមកពីណា?

សុខៈ មិនដឹងបានមកពីណាដែរ ខ្ញុំមិនបានដឹងដែលមិនជាបានមកពីណា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដឹងតែប្រើ?

សុខៈ ដឹងតែប្រើ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានបានព្យាបាលមកចិនជួយអីទេ?

សុខៈ អត់ដឹងទេ ដឹងថាវ៉ៃទាហានបានដឹងបើដឹងថាមកពីណាពីណាមិនបានដឹងទេ កាំភ្លើងទំនើបៗដឹង
មកពីណា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងឡើងវ៉ៃដំបូងព្យាបាលការភ័យខ្លាចទេកាលហ្នឹង?

សុខៈ ធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានភ័យទេ?

សុខៈ បាទ! នៅកន្លែងប្រជុំវ៉ៃឆ្នាំ៧៥ គេឆ្ងល់ហើយ ធ្លាប់ជួបការលំបាកដល់មកជួបលំបាកធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងពេលវ៉ៃជាមួយទាហានលន់ នល់ហ្នឹង មានឃើញខាងទាហានលន់ នល់មានរបួស
មានស្លាប់ហើយខាងខ្មែរក្រហមមានត្រូវរបួសមានស្លាប់ដែរ?

សុខៈ មានដូចគ្នាជំនាន់ហ្នឹង សង្គ្រាមមានឆាប់មានរបួសចងដូចគ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្មែរក្រហមវ៉ៃរំកិលរហូតទាល់តែបានជ័យជំនះនៅឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងវ៉ៃឆ្នាំ៧៥ ពូមកខាងណាវិញ វ៉ៃចូលដល់ភ្នំពេញដែលប្តូរមួយអត់ទេកាលហ្នឹង?

សុខៈ ខ្ញុំនៅពីខាងលិចភ្នំពេញ នៅខាងកំបូល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូចូលបានត្រឹមកំបូលទេ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹង១៧/មេសា?

សុខៈ ១៧/មេសា ។

វណ្ណៈ យ៉ាងម៉េចបានជាពូមិនបានចូលដល់ភ្នំពេញ?

សុខៈ នៅតាមអង្គភាពតាមកងវាមុខសញ្ញាយើងនៅត្រង់ណាវ៉ៃត្រង់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងវ៉ៃតាមមុខសញ្ញា?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងពេលចូលដល់ភ្នំពេញហើយ ពូចូលបានត្រឹមកំបូល?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅត្រឹមកំបូលហើយគេមានបញ្ជូនពូទៅណាផ្សេងទៀតទេ?

សុខៈ អត់ទេ ដល់ហើយអង្គការគេបញ្ជូនមកខាងកំពង់សោម ។

វណ្ណៈ ចឹង?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ៧៥ ហ្នឹង?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមកដល់កំពង់សោមមានកងពលមានអីហើយ?

សុខៈ នៅកំពង់សោមមានកងពល ១ ៦ ៤ ហ្នឹង កាលវ៉ៃចូលភ្នំពេញហ្នឹងក៏មានកងពលដែល តែកាល ហ្នឹងបងពលលេខ៣ ជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សុខៈ ដល់មកដល់កំពង់សោមដ្ឋានកងពលហើយមកជាកងពល ១ ៦ ៤ ។

វណ្ណៈ ចឹងកងពល ១ ៦ ៤ មានតា មាស មុតហ្នឹង?

សុខៈ តា មាស មុត តាមុត តា សេង តា សេង“ស្លាប់” ។

វណ្ណៈ ចឹងតាសេងស្លាប់ហើយ?

សុខៈ តាសេងស្លាប់នៅជំរំ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់កាលណា?

សុខៈ ស្លាប់នៅជំរំថ្ងៃទី៥ - ៦ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ តាត់ស្លាប់ដោយសារអី?

សុខៈ ស្លាប់ដោយឈឺ ។

វណ្ណៈ ចឹងតាត់ស្លាប់ឆ្នាំ៩០ ជាង?

សុខៈ ៩០ ប៉ុន្មានទេកាលហ្នឹង «ជិតខាងនិយាយថា ថ្ងៃ៥ - ៦ ឆ្នាំ៩៨» ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលនៅភ្នំពេញកងពលលេខ៣ពិណ្ឌជាអ្នកគ្រប់គ្រង ?

សុខៈ កាលហ្នឹងកងពលលេខ៣ បងម៉ែតនិងគា មុតកាលហ្នឹងគាត់កាន់កងពលលេខ៣ ។

វណ្ណៈ ចឹងមានគា មុតដែរ ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងបំបែកមកកងពល១៦៤ មានគា មុតដែរ ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ យ៉ាងម៉េចបានជាគេរំលាយកងពលលេខ៣មកវិញ ?

សុខៈ គេគ្រាន់តែផ្លាស់ឈ្មោះ ។

វណ្ណៈ ចឹងគ្រាន់តែផ្លាស់ឈ្មោះមនុស្សដដែរ ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមួយកងពលហ្នឹងមានប៉ុន្មានវៈសេនាធំពូ ?

សុខៈ មានវៈសេនាធំ៦៣ វៈសេនាធំប៉ុន្មានភ្លេចឈ្មោះហើយយូរ ។

វណ្ណៈ តែមានប៉ុន្មានវៈ ?

សុខៈ មានបួនវៈសេនាធំ ។

វណ្ណៈ ចឹងបួនវៈសេនាធំមានប៉ុន្មានវៈសេនាតូច បីវៈសេនាតូចបានមួយវៈសេនាធំមែនទេ ?

សុខៈ ហ្នឹងហើយបីវៈសេនាតូចស្មើមួយវៈសេនាធំ ។

វណ្ណៈ ចឹងបួនវៈសេនាធំស្មើនឹង១២ វៈសេនាតូច ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមនុស្សប្រហែលជាច្រើនដែរ ?

សុខៈ មានច្រើនមួយកងៗ ពេញជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ក្នុងមួយវៈសេនាតូចមានប៉ុន្មាននាក់ទៅ ?

សុខៈ មើលមួយអនុសេនាធំមានបីកងហកាលជំនាន់ហ្នឹង វៈពេញៗ ជំនាន់ហ្នឹងយើងមិនដឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងបីកងហមាន១០០ នាក់ជាន់ មួយកងហមាន៥០ នាក់ ។

សុខៈ មួយកងហមាន៥០ នាក់ជាន់ ។

វណ្ណៈ ចឹងពូនៅកងពល១៦៤ រហូតដល់រៀតណាមចូល ?

សុខៈ ដល់រៀតណាមចូល មើលឆ្នាំមុនរៀតណាមចូល គេដកខ្ញុំមកខាងកងចល័ត ។

វណ្ណៈ៖ មុនប្រហែលជាប៉ុន្មានខែ?
 សុខៈ មុនពីរឆ្នាំ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមានតែឆ្នាំ៧៧/៧៧ គេដកពូហើយចឹង?
 សុខៈ ពាក់កណ្តាល៧៧ ថា៧៧/៧៧ ចុះ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៧-៧៨និង៧៩ នៅក្នុងចល័តវិញ?
 សុខៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ក្នុងចល័តហ្នឹងក្នុងក្នុងពលហ្នឹងដែរ?
 សុខៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាគេដកមកក្នុងចល័តមកពីគេលែងទុកចិត្តយើង?
 សុខៈ កាលជំនាន់ហ្នឹងមានពាក់ព័ន្ធ តែយើងមានពាក់ព័ន្ធមានជាប់អីបន្តិចគេដកចេញហើយជំនាន់
 ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពី៧៥ដល់៧៧ពូនៅក្នុងពល១ ៦ ៤ ខាងជើងទឹកហ្នឹង?
 សុខៈ អត់ទេខាងកោកខាងជើងទឹកផ្សេង ។
 វណ្ណៈ៖ ពួកជើងទឹកផ្សេងទៀត?
 សុខៈ ពួកនាវាផ្សេង ពួកកោកផ្សេង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅក្នុងពល១ ៦ ៤ ដែលតែមិនមែនជើងទឹកទេ?
 សុខៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅជើងកោក?
 សុខៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងក្នុងពល១ ៦ ៤ មានជើងកោកដែរ?
 សុខៈ បាទ! មានជើងកោកជើងទឹក ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគ្នាពូមានប៉ុន្មាននាក់នៅជើងកោកហ្នឹង?
 សុខៈ មានមួយក្នុងពលទាំងអស់ហ្នឹងមានក្នុងវៈ កោកផ្សេងទឹកផ្សេង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងបែកបែកគ្នាទៅ?
 សុខៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកន្លែងពូវិញជើងកោកពូមានគ្នាប៉ុន្មាន១ ០ ០ នាក់ទៅ?
 សុខៈ អត់ដឹងទេ កាលហ្នឹងនិយាយទៅអត់មានអ្នកក្តាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងជើងគោតនិងការពារអីទៅ?

សុខៈ ការពារដែនគោតហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ដែនគោតការពារពីកន្លែងណាទៅកន្លែងណា?

សុខៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅកំភ្លើងធំនៅ ១០៥ ។

វណ្ណៈ៖ នៅកំភ្លើង ១០៥ ហ្នឹងជាឈ្មោះអីតើ?

សុខៈ អាហ្នឹង ១០៥ មីលីម៉ែត្រហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ នៅខាង ១០៥ ហ្នឹងពី ៧៥ ដល់ ៧៧ ពូមានបានបាញ់ទៅខាងណាដែរ?

សុខៈ អត់មានបានបាញ់ទេ ជំនាន់ហ្នឹងអត់មានសង្គ្រាមផងជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានសង្គ្រាមទេ?

សុខៈ នៅការពារហ្នឹងតំបន់កំពង់សោមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ការពារពីណាទៅណា?

សុខៈ ការពារកំពង់សោមហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងការពារកំពង់សោមប្រធានតា មាស មុត?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តាតំមានដែលទៅប្រជុំប្រាប់យើងថាយ៉ាងម៉េចៗទេ?

សុខៈ អត់ទេ ជំនាន់ហ្នឹងយើងអត់មានប្រជុំទេ យើងយុវជនយើងអត់មានភ្នំនាទីអី ។

វណ្ណៈ៖ ហូបចុកយ៉ាងម៉េចដែលពូ?

សុខៈ ការហូបចុកធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានលំបាកទេ?

សុខៈ អត់មានលំបាកទេ នៅទីតំមានលំបាកទេ មកនៅកងចល័តបានជួបការលំបាកខ្លះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកងពល ១៦៤ ហ្នឹងមានទីតំនារីទេ?

សុខៈ ថីមាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមាននារីដែរ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងទីតំនារីនិងទីតំខាងបុរសហ្នឹងអាចស្រឡាញ់គ្នារៀបការបានទេ?

សុខៈ ជំនាន់ហ្នឹងខ្ញុំមិនសូវដឹងទេ ឃើញគេរៀបការអង្គការគេរៀបឲ្យ ខ្ញុំមិនដែលស្រឡាញ់គ្នាមិន ដែលមានទំនាក់ទំនងអីដឹង គេនៅអង្គភាពគេ យើងនៅអង្គភាពយើងអត់មានរឿងឆ្អើប ឆ្អាបទំនាក់ទំនងអីទេជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងយើងអត់មានទៅនិយាយលេងជាមួយស្រីៗអត់បានទេ គេគឺតែតែ?

សុខៈ មិនដែលទំនាក់ទំនងមានពេលណានិយាយពេលហ្នឹងគិតរឿងធ្វើការ កាលហ្នឹងព្រលឹមឡើងធ្វើ ការងារអត់មានដែលបាននិយាយអី ការងារយើងផ្សេងមុខសញ្ញាយើងផ្សេង ដូចជាទៅ ទំនាក់ទំនងនិយាយលេងគឺតែ ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកការពារហ្នឹងកុំឲ្យស្រ្តីខាងណាមក ខាងរៀនណាមកចូលឬការពារមិនឲ្យប្រជាជនរត់?

សុខៈ កាលហ្នឹងមិនដឹងជាខាងណាអង្គការគេចាត់តាំងនៅការពារកំពង់សោម ខ្ញុំដឹងថានៅការពារ ។

វណ្ណៈ ចឹងមានដែលឃើញជនជាតិរៀនណាមកត្រួតត្រាទៅថ្ងៃទៅអីទេ?

សុខៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងអត់មានទេយើងនៅខាងជើងគោក?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមានឃើញខ្មែរយើងមានរត់ទៅខាងជ័យដែរអីទេ?

សុខៈ ជំនាន់ហ្នឹងអត់ទេ ចុះជំនាន់ហ្នឹងមានរត់ទៅណា អត់មានរត់ទៅណាអត់ ដល់៧៩រៀនណាម កាលបានមានរត់ទៅថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅក្នុងអង្គភាពពួកក្រោយមកមានបាត់ខ្លួនមានបាត់ខ្លួនខ្លះទេមានទេ?

សុខៈ មានហើយកងអ្នកមានកំហុសកងចល័តអីបាត់ខ្លួនគេយកទៅកសាងទឹកសាបទឹកអីទៅ កាល ហ្នឹងដឹងថាអង្គការយកទៅកសាងមិនដឹងជាយកទៅណា ។

វណ្ណៈ ចឹងមានបាត់ខ្លួនដែរ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកនៅខាងកំពង់សោមពួកមានកុកដែលចឹងបើគេចាប់មកដាក់កុកទៅខាងណាវិញ?

សុខៈ ហ្នឹងនៅទឹកសាបនៅក្បាលស្ពានទឹកសាប ឃើញគេបញ្ជូនមកខាងហ្នឹងគេយកមកទឹកសាបហ្នឹង ហើយ ។

វណ្ណៈ ចឹងគេយកមកខាងទឹកសាប?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកមានដែលដឹងថាគេយកមកខាងវត្តអង្គភាពណាទេ?

សុខៈ វត្តអង្គភោគណៈមានពុទ្ធសូត្រយកមកដាក់នៅហ្នឹងដែរ នៅកំពង់សោមវត្តអង្គភោគណៈ
នៅហ្នឹង បើទឹកសាបនិងមាន ។

វណ្ណៈ ចឹងពុទ្ធតែមានតែនៅហ្នឹង?

សុខៈ ចុះពួកខ្ញុំធ្វើការកងចល័តនៅហ្នឹង កន្លែងគេអប់រំនៅព្រែកម្ខាងហ្នឹងមើលឃើញ ។

វណ្ណៈ ចឹងមើលឃើញ?

សុខៈ បាទ! ព្រែកម្ខាងម្នាក់ ។

វណ្ណៈ ចឹងឆ្នកទៅនៅហ្នឹង ក្រោយមកគេយកទៅសម្លាប់អីមានទេ?

សុខៈ យើងមិនដឹងជាគេយកទៅណា យើងមិនបាទនឹងដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងពុទ្ធបានពាក់ព័ន្ធមិនទុកចិត្តយ៉ាងម៉េច ហើយដកមកខាងកងចល័តក្រសារពុទ្ធបានមូលហេតុអី
កាលហ្នឹង?

សុខៈ មូលហេតុកាលហ្នឹងដោយសារខ្ញុំមានពាក់ព័ន្ធគេយកប៉ុន្មានការគេយកប៉ុន្មានទៅសម្លាប់
ជាប់និទ្ទាការខ្លាំង ខ្ញុំមិនបាទនឹងជាគេយកឪពុកខ្ញុំយកទៅសម្លាប់ចោលខ្ញុំអត់ដឹងដឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងដោយសារថាអង្គការយកឪពុកទៅសម្លាប់?

សុខៈ បាទ! យកទៅសម្លាប់តាំងពី៧/៣នោះអត់ដឹង ដល់៧/៥ គេដកខ្ញុំចេញអះ ដល់៧/៧ បាទនឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងមានសម្លាប់តាំងពី៧/៣មក មិនមែនចាប់ចូលឆ្នាំ៧/៥ បាទមានការសម្លាប់ទេ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលនៅកងចល័តហ្នឹងពុទ្ធបានដែលបញ្ជូនពុទ្ធបានខាងវាលរិញអះខាងស្ទឹងហាវ?

សុខៈ ស្ទឹងហាវខ្ញុំនៅហ្នឹង គេដកពីកងកេងមកនៅស្ទឹងហាវ នៅកសាងនៅស្ទឹងហាវធ្វើដៃធ្វើអី ធ្វើ
ទំនប់ធ្វើអី ។

វណ្ណៈ ចឹងស្ទឹងហាវហ្នឹងគេមានវ៉ៃថ្មយកទៅធ្វើ?

សុខៈ បាទ! អង្គការឲ្យវ៉ៃថ្ម ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅកន្លែងវ៉ៃថ្មហ្នឹងមានចាប់មនុស្សយកទៅណាទៀតទេ?

សុខៈ អត់ទេ ជំនាន់ហ្នឹងអត់មានគេចាប់ទេ អង្គការហ្នឹងនៅហ្នឹងទាំងអស់អត់មានទៅណាទៅណាអីទេ
កាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងវ៉ៃថ្មយកទៅធ្វើអីគេ?

សុខៈ យកទៅធ្វើដៃយកទៅធ្វើអីហ្នឹង យកទៅធ្វើដៃធ្វើទំនប់អីហ្នឹង នៅជីកអន្លូងជីកអីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ធ្វើដៃសម្រាប់ឲ្យកប៉ាល់ចូលចតបុម្ភយយ៉ាងម៉េចពូ?

សុខា: មិនដឹងជាដៃស្អីគេទេ ជំនាន់ហ្នឹងយើងដឹងតែធ្វើមិនដឹងគេធ្វើអីដឹង ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងដៃនៅស្អីហារហ្នឹង ដូចជាជិតហើយឬនៅឬធ្វើមិនទាន់ហើយទេ?

សុខា: នៅទេ ធ្វើមិនទាន់ហើយដងវៀតណាមចូលប្រើបមកធ្វើមិនទាន់ហើយដង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមិនទាន់ធ្វើហើយទេ?

សុខា: នៅទេជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅកន្លែងស្អីហារហ្នឹងពីណាគេជាអ្នកគ្រប់គ្រងពូ?

សុខា: អ្នកគ្រប់គ្រងនៅហ្នឹងអត់ដឹង ។

វណ្ណៈ: អ្នកគ្រប់គ្រងឲ្យយើងវ៉ៃថ្មអីហ្នឹង?

សុខា: តាមកងអង្គភាពមួយៗ ហ្នឹង បើអ្នកគ្រប់គ្រងធំមិនដឹងទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកគ្រប់គ្រងតាមអង្គភាពតាមវៈ ហ្នឹងពីណាគេមានស្គាល់ទេ?

សុខា: មានបងដទៃ បងឈន ។

វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទាល់?

សុខា: បាទ! បងដទៃកងវៈ បងឈនហ្នឹងជាប្រធានវៈសេនាធំ ។

វណ្ណៈ: បងឈន?

សុខា: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបងឈនជាប្រធានវៈសេនាធំ?

សុខា: បងថនជាប្រធានវៈសេនាតូច ប្រធានកងចល័តហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងបងឈន?

សុខា: បងឈនជាប្រធានវៈសេនាធំ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគាត់កាចទេ?

សុខា: គាត់អត់មានកាចទេ គាត់ធម្មតាជំនាន់ហ្នឹងអត់មានវ៉ៃដុំអត់ទេ គេអត់មានវ៉ៃដុំអត់ទេ កាលជំនាន់ហ្នឹងអត់មានវ៉ៃដុំទេ កាលខ្ញុំនៅអង្គភាព បើថាយើងមានកំហុសអីគេប្រជុំកសាង ។

វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកដែលមកវ៉ៃថ្មធ្វើស្អីហារមានគ្នាច្រើនទេ?

សុខា: មានច្រើន មានពីរកងវៈឬបីកងវៈទេ កាលហ្នឹងខ្ញុំភ្លេច ។

វណ្ណៈ: ប្រហែលជាប៉ុន្មានរយនាក់ពូមានដឹងទេ?

សុខា: យី! ស្មានជំនាន់ហ្នឹងបើមិនពីរកងវៈបីកងវៈភ្លេចហើយជំនាន់ហ្នឹងកង២០ កង២១ យ៉ាងម៉េចមិនដឹងទេ នៅពីរកងវៈនៅកងចល័តស្អីហារហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូធ្វើនៅហ្នឹងរហូតដល់រៀនណាមួយចូល?

សុខា៖ ធ្វើហ្នឹងរហូតដល់រៀនណាមួយចូល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដែលបានមកធ្វើកម្មករនៅស្ទឹងហាវហ្នឹងរបបហូបចុកមានគ្រប់គ្រាន់ដែរ?

សុខា៖ មានពេលខ្លះខាតមួយខែពីរចឹង អង្គការថាខ្លះស្បៀងអីហ្នឹងហូបបរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមានខ្លះខាតបន្តិចបន្តួច?

សុខា៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលជំនាន់ហ្នឹងពូអត់មានសុំគេមកលេងស្រុកកំណើតអីទេ?

សុខា៖ ជំនាន់ហ្នឹងអត់មានសុំគេមកលេងផ្ទះទេ អត់មាននឹកនាផ្ទះសំបែងផងគិតរៀងធ្វើការមិនដែល
ទៅសុំគេ អត់មានទៅសុំគេដែរ កាលជំនាន់ហ្នឹងគេថាអង្គការចាត់តាំង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅធ្វើនៅហ្នឹង ធ្វើនៅស្ទឹងហាវហ្នឹងរហូតដល់៧៩?

សុខា៖ ជម្លៀសចេញពីហ្នឹងរត់ចេញពីហ្នឹងមកទៀត ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាពូមិនរត់ទៅផ្ទះ?

សុខា៖ ទៅតាមអង្គភាពខ្ញុំមកតាមអង្គភាពពេលរៀនណាមួយចូល យើងមកតាមអង្គភាព ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូខ្លាចរៀនណាមួយឬមួយក៏យ៉ាងម៉េច?

សុខា៖ ចុះជំនាន់ហ្នឹងមានដឹងអី គេថារៀនណាមួយចាប់បានដោតខ្សែចងចឹង ចឹងមកតាមអង្គភាពមក
ចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ មកតាមអង្គភាពការហ្នឹងពូមកតាមដូរណា?

សុខា៖ ខ្ញុំចេញពីស្ទឹងហាវមកពយដូង ពយដំរាំងមក មកអន្ទង់ស អង្កើបដុសឡើងមកដីយើងចាក់
មកខាងស្រែអំបិល ឆ្នងស្រែអំបិលមកបានមកពោធិបឹង ចេញពីពោធិបឹងមកកោះខ្យង
ចេញពីកោះខ្យងបានធ្លាក់ថ្មបាំង ចេញពីផ្ទះបាំងបានមកបូស្សីជ្រៃយើងនេះអូរសោមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ បានបូស្សីជ្រៃហ្នឹងបានយួនស្នាក់ពីមុននេះទៀតបានខ្ញុំដកដុំចឹងមកបានរត់ចឹងបានវាងភ្នំខ្លាច
ចឹងទៅចំការបុសយើងថ្មដាហ្នឹង ឆ្នងទឹកយួនចាប់ជាប់ចឹងទៀតទៅថែជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយួនចាប់ជាប់?

សុខា៖ យួនស្នាក់ជាប់ហ្នឹង មានដឹងថាថែណា និយាយថែដល់អ្នកចេះថែសួរថាទៅណា ថាទៅបឹង
កកចឹងនិយាយថែទៅ ដល់មកសង្កាត់ក្រោយវាសួរទៀត ដល់ថាឌីវ បានដឹងថាយួនដឹងថា
រៀនណាមួយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងវៀតណាមអត់ចាប់មកទេ?

សុខា៖ អត់ ដល់នេះទ័ពវៀតណាមប្រមូលយើងទុកមួយដុំអត់ឲ្យយើងឆ្លងទឹកទៅឆ្លងព្រែកស្ទឹងហ្នឹង ឬជាអត់មានឲ្យឆ្លងទៅនោះទេ ឲ្យទៅខាងកោះកុងវិញឲ្យទៅស្រុកកំណើត ហ្នឹងខ្ញុំដាច់ស្បៀង ហើយជួបវៀតណាមហ្នឹង ដល់ជួបវៀតណាមគេអ្នកមានអង្ករគេរត់ទៅខ្ញុំដាច់ស្បៀងបាន វៀតណាមឲ្យស្បៀង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលវៀតណាមឲ្យអាហារហើយយ៉ាងម៉េចបានជាពូមិនត្រឡប់ក្រោយពូទៅមុខទៀត កាលហ្នឹង?

សុខា៖ ខ្ញុំអត់មានទៅមុខទេ ខ្ញុំត្រឡប់ក្រោយវិញតើ វៀតណាមបញ្ជូនមកខាងកោះកុង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សុខា៖ បញ្ជូនមកនៅកោះកុងបានពីរខែបានបញ្ជូនទៅនៅកំពង់សោមនៅកំពង់សោមហើយបានបញ្ជូន ទៅស្រុកកំណើត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពីរខែបានបញ្ជូនទៅកំពង់សោម?

សុខា៖ បាទ! នៅកំពង់សោមមួយខែទៀតបានបញ្ជូនទៅស្រុកកំណើតវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដល់ស្រុកកំណើតពូនៅស្រុកកំណើតរហូតទៅចឹង?

សុខា៖ បាទ! ខ្ញុំនៅបានតែមួយឆ្នាំពីរឆ្នាំខ្ញុំចេញពីស្រុកមកទៀតមក មកនៅបាត់ដំបងនៅអីហើយទៅ នៅស្រុកវិញហើយមកនៅកោះកុងបានមកនៅនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ៨០ ពូចេញពីស្រុកវិញ?

សុខា៖ ឆ្នាំ៨១ ចេញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងចេញពីខេត្តតាកែវហ្នឹងចេញមកនៅណាមកនៅបាត់ដំបង?

សុខា៖ មកនៅបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ៖ នៅបាត់ដំបងហ្នឹងនៅខេត្តបួនណា?

សុខា៖ មកនៅស្រុកបាណន់ ។

វណ្ណៈ៖ ពូមកនៅហ្នឹងធ្វើអី?

សុខា៖ មកនៅធ្វើស្រែធ្វើចំការមានបងប្អូននៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ នៅហ្នឹងរហូតដល់ឆ្នាំណា?

សុខា៖ នៅហ្នឹងបានបីឆ្នាំបានគ្រួសារខ្ញុំស្លាប់ទៅបានខ្ញុំរិលទៅស្រុកវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រពន្ធពូស្លាប់?

សុខា: បាទ! គ្រួសារមុនស្លាប់ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងពូទៅស្រុកវិញបានប៉ុន្មានឆ្នាំបានពូមក?
 សុខា: ខ្ញុំទៅស្រុកវិញបានប៉ុន្មានខ្ញុំមកនៅកោះកុង ហើយមកនៅកោះកុងបានបួនឆ្នាំបានខ្ញុំវិលមក
 នេះវិញ ។
 វណ្ណៈ: ចឹង?
 សុខា: បាទ! បានឡើងពីកោះកុងមកនៅនេះមក ដើរកាត់ភ្នំ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលទៅស្រុកវិញបានរយៈពេលប៉ុន្មានទេ?
 សុខា: នៅបានប៉ុន្មានយ៉ាងច្រើនបានមួយឆ្នាំ ភ្លេចហើយជំនាន់ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលដែលមកនៅកោះកុងពូនៅធ្វើអី?
 សុខា: នៅរកស៊ីគេឯងហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅរកស៊ីនៅកោះកុងហ្នឹង?
 សុខា: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងអត់មានបានចូលទៅបំរើខ្មែរក្រហមអីទេ?
 សុខា: អត់ទេ នៅកោះកុងដល់ឆ្នាំ៧៩ ខ្ញុំមកនេះវិញ ។
 វណ្ណៈ: មកនៅណា?
 សុខា: មកនៅហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងមកនៅហ្នឹងចូលតំបន់ខ្មែរក្រហមហើយចឹង?
 សុខា: នៅតំបន់ខ្មែរក្រហមហ្នឹង ៧៣-៧៤ជំនាន់ហ្នឹង ខ្ញុំ៧៣មកនៅហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងចេញពីកោះកុង?
 សុខា: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងមកនៅតំបន់ខ្មែរក្រហមមកនៅកន្លែងណាមកនៅវាលវែង?
 សុខា: មកនៅវាលវែងមកនៅខាងត្បូងស្ទឹងខាងកើតស្ទឹង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងពូនឹកឃើញយ៉ាងម៉េច ពូនៅរកស៊ីខេត្តកោះកុងសោះហេតុអីបានពូមកចូលបំរើខាងខ្មែរ
 ក្រហមវិញ ។
 សុខា: ខ្ញុំនឹកឃើញថាមកនៅហ្នឹងមានដីធ្លីចឹង មកនៅវិញមានដីមានធ្លី ។
 វណ្ណៈ: ចឹងពេលមកយ៉ាងម៉េចបានជាខ្មែរក្រហមបើកច្រកឲ្យយើងចូលយើងស្គាល់គ្នាឬមួយយ៉ាង
 ម៉េច?

សុខៈ មានស្គាល់ក្លាកាលនៅអង្គភាពចាស់ជាមួយគ្នា គេបួលមកៗមក ។

វណ្ណៈ ចឹងគេឡើងទៅជួបនៅកោះកុងចឹង ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ នៅពេលពូជួលមកនៅឆ្នាំ៩៤ហ្នឹង សឹងថាគេលែងមានវ៉ៃគ្នាហើយហ្នឹងលែងវ៉ៃជាមួយរៀតណាមលែងវ៉ៃជាមួយអីហើយនៅវ៉ៃជាមួយខ្មែរក្លាងហ្នឹងទេ ?

សុខៈ ៩៤មកនៅហ្នឹងវិញ ដល់ថ្ងៃ៥ ទៅ៦ បានរត់ទៅជំរំទៀត ដល់គេវ៉ៃគ្នាសារក្រោយបានទៅជំរំ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលពូនៅឆ្នាំ៩៣-៩៤ហ្នឹងប្រធានកងពលពិណាកេ កាលនៅវាលវែងនេះ ?

សុខៈ កាលហ្នឹងគឺមពៅ ។

វណ្ណៈ គាត់ឈ្មោះ គឺម ពៅឬឈ្មោះអីពៅ ?

សុខៈ មិនដឹងជាឈ្មោះអីពៅទេ ខ្ញុំហៅបងពៅ ។

វណ្ណៈ សព្វថ្ងៃគាត់នៅហ្នឹងដែរ ?

សុខៈ គាត់នៅក្បាលក្រោះ ។

វណ្ណៈ គាត់ជាប្រធានកងពល ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រធានធំជាងពូពៅទៀតពិណា ?

សុខៈ អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅហ្នឹងដឹងថា ពូពៅទេ ?

សុខៈ ដឹងថា បងពៅនៅកងជាមួយគាត់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលពូជួលមកឆ្នាំ៩៣ហ្នឹងកាន់កាំភ្លើងអី កាលហ្នឹងអត់មានប្រាក់ទេ ?

សុខៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ តែរបបហូបចុកមានគ្រប់គ្រាន់ ?

សុខៈ របបហូបចុកមានអីមានទិញដូរណាយើងធ្វើស្រែចំការបាន ។

វណ្ណៈ កាលពូជួលមកដល់ដំបូងហ្នឹង ពូមានសង្កេតឃើញថាវាលវែងហ្នឹងសម្បូរព្រៃសម្បូរសត្វច្រើនទេ កាលហ្នឹង ?

សុខៈ សត្វយប់ឡើងយំដុំវិញដុះហ្នឹង នៅសុទ្ធតែព្រៃជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចាប់ផ្ដើមខ្សោយអស់សត្វព្រៃឈើអីហ្នឹង ប្រហែលជាឆ្នាំណាមួយមានសង្កេតឃើញទេ កាលហ្នឹង?

សុខា៖ ទើបអស់ប្រហែលជាបីឬនួនមុននេះ មុនៗសត្វនៅព្រៃហ្នឹងមាន ទើបចាប់ខ្សោយប្រហែល ជា១០ឆ្នាំចឹងចុះ លែងមានសត្វកាលពីមុនសត្វសម្បូរ មានក្រុមហ៊ុនទិញព្រៃ មានម៉ាស៊ីន កាត់ពេញព្រៃទៅវាបាត់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ វាវត់ឡើងភ្នំ?

សុខា៖ វាមិនដឹងជារត់ទៅណាអស់ ពីមុនមានដំរី មានខ្នងក៏ជួបតែញឹកហ្នឹង ទៅក្រោយខាងនោះ ស៊ីដូងជួបខ្នងជួបទន្សោងតែឥឡូវដើរមួយថ្ងៃមិនជួបដង ។

វណ្ណៈ៖ ទន្សោងធំៗ?

សុខា៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ធំប៉ុនកោ?

សុខា៖ បាទៗ! ខ្លីប៉ុនក្របី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្លីធំៗទៀត?

សុខា៖ បាទ! ខ្លីបង្អស់ចង់ចង់ ទៅព្រៃខាងនោះជួបហើយខ្លី ឥឡូវទន្សោងក៏គ្មានដើរដល់ណា ក៏គ្មាន ឃើញមានវាស្លាត់បាត់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ខ្លាចវាវត់ចូលថែអីអស់?

សុខា៖ មិនដឹងជាទៅណា កាលជំនាន់មុនមានណាត្រីក្រែងមានម៉ាស៊ីនអារណា មានក្រុមហ៊ុនណា ។

វណ្ណៈ៖ អាម៉ាស៊ីនអារហ្នឹងពូជជាន់កាំភ្លើងទៀត?

សុខា៖ បាទ! បើចង់អារលំព្រៃសត្វវាផ្ដើមអស់ទៅ ពីមុនសត្វសម្បូរតើ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងចាប់បង្កើតភូមិឃុំស្រុកអីចាប់ពីពេលណាមកពូជមានដឹងទេ?

សុខា៖ ចាប់ពីភូមិឃុំស្រុកតាំងពីឆ្នាំមើលឆ្នាំឡើងពីជំនាន់៩៨ ឡើងមកពីជំនាន់នៅហ្នឹងចាប់កើត ស្រុកភូមិរហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចាប់ពីក្រោយសមាហរណកម្មហើយបានមានបង្កើតជាភូមិអី?

សុខា៖ បាទ! តែមិនទាន់មានសម្បូរប្រជាជនទើបឥឡូវមានប្រជាជនមកនៅ ពីមុនអត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវមានប្រជាជនច្រើនទេ?

សុខា៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ មានប្រជាជនថ្មី?

សុខៈ មានថ្មីចាស់នៅជាមួយគ្នា មកនៅហ្នឹងដំបូងបើចង់ទៅពោធិសាត់ទាល់តែដេកផ្លូវពីយប់នោះ
បានទៅដល់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សុខៈ នៅដំបូងផ្លូវហ្នឹងទៅមិនទាន់កើត ពួកខ្ញុំអត់មានទាន់ទៅពោធិសាត់បានទេ មានតែទៅខាង
សំឡូតទៅបាត់ដំបង ទើបតែធ្វើផ្លូវ៥៦ នេះហើយបានៗទៅពោធិសាត់ ។

វណ្ណៈ ចឹងទៅទាល់តែដេកតាមផ្លូវ?

សុខៈ បាទ! ទៅទាល់តែដេកផ្លូវពីយប់ទៅបីយប់បានដល់ ។

វណ្ណៈ ចឹងជួបការលំបាកណាស់ធ្វើដំណើរដេកផ្លូវ ដេកក្នុងព្រៃក្នុងអី?

សុខៈ ចុះធ្លាប់ហើយជារឿងធម្មតា ធ្លាប់រីករឺន ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលដែលពូមកដល់ដំបូងមិនទាន់មានផ្ទះធំចឹងទេ?

សុខៈ នៅដំបូងនៅតាមស្ទឹងដល់ហើយ បានមកនៅនេះ កាលមុនដំបូងនៅក្រោយស្ទឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សុខៈ ដល់គេចេញមកនៅនេះអស់វាស្លាប់បាននាំគ្នាមកនៅនេះ អត់មានមនុស្សនៅទេភូមិចាស់
ឥឡូវ ។

វណ្ណៈ ចឹងកន្លែងណាមានភូមិចាស់?

សុខៈ ភូមិចាស់នៅខាងក្រោយកើតស្ទឹងនោះ ស្ទឹងចាស់ទៅរហូតភូមិជនជាតិភូមិអីគេពីដើម ។

វណ្ណៈ ចឹងឥឡូវមានជនជាតិទេ?

សុខៈ ឥឡូវអត់មានជនជាតិទេមានតែភូមិចាស់គេ ភូមិចាស់គេមានស្វាយខ្ពុក្រូចភូមិជនជាតិពណ៌
ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ជនជាតិទំព័រ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងឥឡូវអត់មាននៅសល់ជនជាតិអីទេ?

សុខៈ ឥឡូវនៅមានសល់ពីរទៅបីក្រុមសាវដែរ ។

វណ្ណៈ នៅខាងណាវិញ?

សុខៈ នៅខាងជើងនិងខាងត្បូងពីរក្រុមសាវដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងដល់នៅតិចចឹងដូចជាខ្មែរយើងដែរ?

សុខា: ដូចយើងចឹងប្រកបមុខរបរដូចយើងដែរ មុនសមាហរណកម្មហើយខ្ញុំទៅលេងស្រុកទៅរក
ម្តាយអីទៅតាមបាត់ដំបងទៅហ្នឹងដេកផ្លូវបីយប់អីចឹង ទៅពីនេះទៅដេកនៅអំពិលពីរចេញពី
អំពិលពីរទៅដេកសំឡូតបានទៅដល់បាត់ដំបងបានទៅស្រុកមកវិញ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខា: កាលហ្នឹងផ្លូវហ្នឹងទៅមិនទាន់រួចទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងយើងចេញចូលទៅរកម្តាយហ្នឹងនៅតឹងតែងនៅឡើយទេ?

សុខា: អត់មានតឹងតែងទេ សមាហរណកម្មហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលសមាហរណកម្មហើយផ្លូវនេះក៏មិនទាន់មានស្រួលដែរ?

សុខា: បាទ!មានផ្លូវស្រួលដែលខ្ញុំទៅតាមផ្លូវនេះ ចេញចូលតាមផ្លូវទៅបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ: តែឥឡូវមានផ្លូវហើយតែមិនមានភ្លើងតែពីរទៅបីឆ្នាំទៀតមានភ្លើងហើយ?

សុខា: បាទ!ឆ្នាំ២០១២មានភ្លើងដល់នេះ ។

វណ្ណៈ: ព្រោះមានវារីអគ្គិសនី?

សុខា: បាទ!ពិបាកប្រើណាស់ភ្លើងនៅវាលវែង រាល់ថ្ងៃនេះប្រើម៉ាស៊ីនទឹកកកពីអូរកំបោរ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខា: មួយគីឡូ៣០០ រៀល ហើយថ្លៃណាដាច់ៗ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតាំងពីនេះមកពូបានទៅលេងស្រុកកំណើតបានប៉ុន្មានដង?

សុខា: ទៅញឹកញាប់ណាស់ ខាតទៅមួយឆ្នាំ ដោយសារក្រសារឈឺខានទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខែបុណ្យអីទៅដែរ?

សុខា: បាទ!ទៅបងប្អូនមានតុរៈមានរវល់អីទៅហើយ ទើបខានទៅមួយឆ្នាំជាង ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូគិតមើលកាលមុនយើងធ្លាប់ធ្វើស្រ្តាមហើយមកដល់បច្ចុប្បន្នហ្នឹង តើមួយណាមាន
ភាពគួរស្រាលជាង ចង់និយាយថាស្រួលចិត្តជាងអី?

សុខា: សន្តិមនេះហើយស្រួលជាង ។

វណ្ណៈ: ចឹងឥឡូវស្រួលជាងពីមុន?

សុខា: បាទ!កាលពីមុនវាស្រ្តាមវាពិបាក ឥឡូវអត់មានស្រ្តាមយើងដូរចិត្តយើងទៅណាក៏បាន
ដើរហើយមានពិណក្រប់ក្រងអីយើងស្រួលហើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខា: ហើយការហូបចុកកាលដើរហើរអី យើងរកស៊ីអីតាមលទ្ធភាពយើងរកស៊ីបាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយើងរកបានប៉ុន្មានយើងហូបប៉ុណ្ណឹងទៅ?

សុខៈ ហូបប៉ុណ្ណឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ តែបើយើងរកមិនបានយ៉ាងដែរ អ្នកខ្លះគ្នារកមិនបានគ្នាយ៉ាងដែរ?

សុខៈ យើងរកតាមលទ្ធភាពយើងរកបាន ។

វណ្ណៈ៖ និយាយទៅវាទីផ្សារសេរី?

សុខៈ បាទ! យើងចង់ហូបអីយើងមានហ្នឹង ជំនាន់មុនយើងវាអត់ចង់ហូបអីក៏វាមិនមានដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខៈ ដល់ស្ត្រីមនេះយើងចង់ហូបអីក៏មានដែរ យើងចង់ទៅណាក៏បានឲ្យតែយើងមានលុយមានកាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូជូចថាទៅជំនាន់ពូជ្ជការចឹង កាលហ្នឹងថ្មីត្បិតនៅខាងយោធាហ្នឹងដូចជាមិនមានការខ្វះខាតទេ ពូ?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានបានដឹងថា តាមជនបទឬតាមស្រុកស្រែចំការមានការអត់អាហារសម្លាប់មនុស្សអី ពូមានបានដឹងទេកាលហ្នឹង?

សុខៈ អត់ទេ ខ្ញុំនិយាយថ្ងៃស្អាហ្នឹងអត់មានបានដឹងទេ មិនបានដឹងថាគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់នៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ អត់បាយអត់អាហារអត់មានដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខៈ អ្នកគ្រប់គ្រងនៅតាមតំបន់ខុសៗគ្នា នៅតាមកន្លែងខ្ញុំធម្មតាតែគ្រាន់តែវាមិនបានបរិបូរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខៈ ពេលខែណាបាយយើងចែកគ្នាហូប ដូចជាមួយឆ្នាំងបួននាក់ទៅប្រាំប្រាំមួយនាក់ចឹងទៅយើងមានរបប ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខៈ ដូចជាឲ្យហូបបរិបូរឲ្យឆ្អែតវាអត់ទេ គ្រាន់ថាវាល្មមកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខៈ តែខែណាខ្វះខាតហ្នឹង នៅពេលដែលអង្គការថាខ្វះខាតហ្នឹងយើងហូបដែលបបរមិនមួយកំប៉ុង បីបួនដបនាក់មួយខ្វះ៥០ ទៅ៦០ នាក់ទេ អត់មានទេ បាយយើងដាំគ្រាន់តែជ្រាយដូចបបរ

ហ្នឹងណាស់ គ្រាន់តែប៉ុណ្ណឹងអង្គភាពខ្ញុំហ្នឹង តែអត់ហ្នឹងខ្លះមានល្អប្រសើរអីចឹងដែលហ្នឹង ហេវ ធ្វើការអស់កំលាំងមានល្អប្រសើរដកដង្ហើមអីចឹងដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពាក់ព័ន្ធនឹងការអត់អាហារនិងយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចឹង បើតាមគិត ពូក៏តថាមកពីថ្នាក់ ក្រោមធ្វើការខ្លះខ្លាញ់ធ្វើសប្បុរសឱ្យមិនធ្វើតាមថ្នាក់លើឬថ្នាក់លើហ្នឹងធ្វើសប្បុរសប្រហែលបណ្តែត បណ្តោយឲ្យមានការស្លាប់មនុស្សអីចឹងពូ តាមការព្យាយាមឃើញ?

សុខា៖ ថ្នាក់លើអត់មានមកបញ្ជា មកពីថ្នាក់ក្រោមៗ មានការកំណត់ដូចជាអ្នកខ្លះថាមកពីអ្នកឯងដូចជា ប្រជាជនដែលជម្លៀសមកពីភ្នំពេញមកចឹង ដោយសារតែពួកៗ៧/មេសាហើយបានជាកូន ចៅអញស្លាប់វាចឹងមានពួនិយាយចឹង ថាមកពីអាព្វកមូលធននិយមពួកអ្នកមានបានកូន ចៅស្លាប់មានចឹង មានកុំនាំចឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ បើថាឲ្យមានបញ្ហាពីលើទៅសម្លាប់អត់មានទេ ជំនាន់ហ្នឹងមានការកុំនាំចឹង មានការកុំនាំៗ គ្នាមក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ ខ្ញុំបងប្អូនខាងពួកម្តាយខ្ញុំទាំងអស់សុទ្ធតែរងការសម្លាប់ជំនាន់ប៉ុល ពតទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានសាច់ញាតិស្លាប់ជំនាន់ហ្នឹងដែរ?

សុខា៖ ស្លាប់ប៉ុន្មាន ពូខ្ញុំ អីខ្ញុំស្លាប់ជំនាន់ហ្នឹង មិនមែនថាអ្នកតស៊ូធ្វើកងទ័ពហើយអត់មានបងប្អូន ស្លាប់គេយកទៅសម្លាប់ចោលដូចគ្នាហ្នឹងជំនាន់ហ្នឹង ចុះកាលហ្នឹងមាននៅមូលដ្ឋានទេ នៅផ្សេង គ្នានៅនោះខ្លះនៅទីខ្លះកាលហ្នឹង អត់មានជួបគ្នាទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ អត់មានការជួបគ្នាឬមានសរសេរសំបុត្រឆ្លើយឆ្លងគ្នាក៏អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ នៅកន្លែងអង្គភាពណានៅហ្នឹងទៅ នៅតំបន់ណានៅហ្នឹងទៅ ដឹងថាព្រលឹមឡើងចេញធ្វើការ ទៅ គេឲ្យឈប់ៗទៅគេឲ្យធ្វើការៗទៅដល់ពេលយប់ធ្វើការមួយម៉ោងពីរម៉ោងនៅតាមអង្គ ភាពហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខា៖ នៅពេលសម្រាកមានយាមទៀតជំនាន់ហ្នឹង ថ្វីត្បិតអត់មានកាំភ្លើងតែមានយាមនៅកន្លែង យាមហ្នឹង ជំនាន់ហ្នឹងជួបការលំបាកក៏ជួបតែ តែមិនដឹងជាធ្វើម៉េចជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

សុខា ៖ មិនដូចជាឥឡូវណាកន្លែងធ្លាប់សាលាកន្លែងអត់ឃ្លានខ្លាំងវាចឹងមានដោយកន្លែង ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងក្រោយៗ មកពូមានតាមដានតុលាការកាត់ទោសអីខ្លះៗ ដែលពូ?

សុខា ៖ អត់ដែលបានតាមដាន ខ្ញុំនិយាយតាមគ្រង់អត់ដែលបានគិតគូរផងទេ រឿងច្បាប់អីចឹង សព្វថ្ងៃគិតរឿងធ្វើការខ្លួនឯង មិនដែលបានស្តាប់យកចិត្តទុកដាក់ទេ ណាមួយមិនដែលមានវិទ្យាផង ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងពូមានបានដឹងថា មេដឹកនាំមួយចំនួនត្រូវបានគេឃុំខ្លួនឬមួយពូមិនបានដឹងទេ?

សុខា ៖ អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងខ្ញុំបាបពូទៅ ដូចជាពលថ្ងៃនេះ ខូចត្រូវបានកាត់ទោសហើយប៉ុន្តែកាត់បានច្រើនទៅទណ្ឌ មិនទាន់ចេញសាលក្រមម្តងទៀត លើកមុនគេបានចេញសាលក្រមហើយកាត់ទោសកាត់ឲ្យជាប់កុក្កា៥ឆ្នាំ តែទូទាត់ទៅសល់តែជាង១០ឆ្នាំអីចឹង ហើយខាងមេធាវីរបស់ខូចហ្នឹងប្តឹងតវ៉ាប្តឹងទណ្ឌសុំឲ្យកូនក្តីកាត់រួចខ្លួន ចឹងគេត្រូវសម្រេចក្តីទណ្ឌហ្នឹងមួយសារទៀតចឹងនៅតែថ្ងៃចេញសាលក្រម ចឹងនៅសល់មេដឹកនាំបួននាក់ទៀត ដូចជាតា នួន ជា តា ខៀវ សំផន តា អៀង សារីនិងអៀង ធីរិទ្ធសព្វថ្ងៃពួកកាត់ត្រូវបានឃុំខ្លួននៅតុលាការកាត់ទោសខ្មែរក្រហម ពួកគេថាការឃុំខ្លួនកាត់ដើម្បីកាត់ទោសរកយុត្តិធម៌ដូចប្រជាជនដែលបានស្លាប់ទៅជាងមួយលានហ្នឹងជាការត្រឹមត្រូវ ឬមួយគិតថាតុលាការដែលធ្វើហ្នឹងវាមិនយុត្តិធម៌ទេ សម្រាប់កាត់អីចឹង ចឹងពូយល់យ៉ាងម៉េចដែរ?

សុខា ៖ តាមការវិភាគរបស់ខ្ញុំអង្គការរដ្ឋធ្វើនេះ តាមច្បាប់ត្រឹមត្រូវ តែខ្ញុំគិតថាមិនត្រឹមត្រូវព្រោះនេះមិនមែនបញ្ជីកាត់ជាអ្នកសម្លាប់ណា មានតៗគ្នាមិនចឹង ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ!តែនេះគេគិតថា ចេះគេគិតថា មេដឹកនាំកំពូលទប់មាថាជាម៉ែជាឪបណ្តោយឲ្យកូនចៅស្លាប់ច្រើន ចឹងបើតាមច្បាប់អន្តរជាតិហ្នឹងគេសំដៅទៅលើមេដឹកនាំធំ ។

សុខា ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ៖ ឥឡូវទប់មាថា នៅក្នុងសម័យសម្តេចហ៊ុន សែននេះ ទូទាហរណ៍បើសិនជាគាត់បង្កតំបាបមនុស្ស កាត់ធ្វើឲ្យមនុស្សស្លាប់ច្រើន មិនមែនកាត់ជាអ្នកមកសម្លាប់ទេ តែគេចាត់ទុកកាត់ជាមេថ្នាក់ដឹកនាំ ចឹងទោះបីកាត់មិនបានសម្លាប់ខ្លួនឯងក៏ដោយតែអ្នកក្រោមសម្លាប់មានន័យថាគាត់ធ្វើជាមិនឃើញមិនឮ ចឹងប្រទេសយើងបានចូលក្នុងអង្គការសហប្រជាជាតិហើយអង្គការសហប្រជាជាតិគេដោតសំខាន់ទៅលើសិទ្ធិមនុស្ស ដូចជាការរំលោភមនុស្សឬប្រើ

អំពើហិង្សាផ្សេងៗ ចឹងហើយ បានជាគេបង្កើតតុលាការអន្តរជាតិ ចឹងរាល់ថ្ងៃនេះមិនមែន ជាតុលាការខ្មែរយើងសុទ្ធទេ តុលាការខ្មែរយើងបានចូលរួមជាមួយតុលាការអង្គការសហប្រជាជាតិ “យូអិល” ចឹងអន្តរជាតិគេមកកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម ហើយនៅក្នុងសង្គមណាមួយក៏ដោយ បើសិនជាមេដឹកនាំធ្វើឲ្យស្លាប់ប្រជាជនខ្លួនឯង ច្រើនគេត្រូវតែកាត់ទោស ។

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ មិនថា កាត់ចាស់ហើយមិនត្រូវកាត់ទោសទេ អាហ្នឹងគ្រាន់តែជាសារមួយសម្រាប់ អាហ្នឹងយើងគិតថា កាត់ចាស់ហើយមិនត្រូវកាត់ទោសកាត់ចឹង តែច្បាប់គេមិនគិតចឹងទេ ច្បាប់គេគិតថា អ្នកណាធ្វើខុសអ្នកហ្នឹងត្រូវទទួល ចឹងបើសិនជា កាត់អត់មានខុសទេ កាត់មានសិទ្ធិតតាំងចំពោះមុខច្បាប់ថា ខ្ញុំមិនបានខុសខ្ញុំអត់មានពាក់ព័ន្ធអាហ្នឹង គេវិនិច្ឆ័យទៅតាមហ្នឹង ។

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ តែឥឡូវយើងមិនចាត់ទុកកាត់ជាអ្នកសម្លាប់មនុស្សទេ កាត់គ្រាន់តែជាជនសង្ស័យទេសព្វថ្ងៃនេះណាស់ ចឹងនៅសល់ប៉ុន្មានខែខាងមុខនេះគេចាប់ផ្តើមកាត់ទោសហើយ ចឹងយើងបានដឹងទាំងអស់គ្នាថា កាត់ខុសឬមិនខុសនៅពេលនោះ ចឹងបើតាមយោបល់ពួកវាមិនយុត្តិធម៌ទេ កាត់ទោសអ្នកទាំងអស់ហ្នឹង?

សុខៈ បាទ ។

វណ្ណៈ បាទ! នេះជាកំនិតរបស់ពួកវាអត់មានបញ្ហាអីទេ កំនិតប្រជាជនមានផ្សេងៗគ្នា ខ្លះគេថាកាត់ទោសហ្នឹងត្រឹមត្រូវ ខ្លះថាកាត់ទោសហ្នឹងវាមិនត្រឹមត្រូវទេ វាមិនយុត្តិធម៌ទេ ខ្លះថាកាត់ទោសទៅដើម្បីព្រមានអ្នកក្រោយកុំឲ្យធ្វើដូចគ្នាទៀត អាហ្នឹងគ្រាន់ជាចឹងទេ ចឹងពួកវាអីចង់និយាយបន្ថែមទៀតទេ?

សុខៈ អត់មានអីទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំអរគុណពូច្រើន ។

សុខៈ បាទ ។

ចប់